

Rex en Bram gaan op
vakantie

Rex en Bram gaan op vakantie

Kelly Black

Schrijver: Kelly Black

Coverontwerp: Kelly Black

ISBN: 9789403885650

© Kelly Black

Hoofdstuk 1 - De koffers staan klaar

Deze ochtend begon anders dan anders.

Het huis rook naar beweging. Naar dingen die van hun plek werden gehaald, naar tassen die openstonden en weer dichtgingen. Zacht geritsel vulde de ruimte, alsof alles zich klaarmaakte voor iets nieuws.

Bij de deur stonden koffers.

Grote... en kleine.

Rex lag een stukje verderop op de grond, zijn kop op zijn poten. Zijn ogen volgden rustig alles wat er gebeurde. Af en toe bewoog zijn oor een beetje, alsof hij luisterde naar iets wat nog moest komen.

Bram stond midden in de kamer.

Hij snapte er niets van.

Voorzichtig liep hij naar de dichtstbijzijnde koffer. Zijn neus tikte tegen de rits. Even bleef hij stil staan... en toen duwde hij zijn snuit er een stukje in.

Een sok.

Hij trok hem eruit en rende ermee weg alsof hij een schat had gevonden.

Rex tilde langzaam zijn kop op.

Zijn blik zei genoeg.

Niet doen.

Maar Bram was al verdwenen achter de stoel, zijn staartje vrolijk zwiepend van links naar rechts.

Bij de deur schoof het bazinnetje nog iets in een tas. Een flesje. Een deken. Iets wat rook naar buiten.

Rex stond nu op.

Langzaam liep hij naar de open deur en bleef daar even staan. De lucht van buiten gleed naar binnen. Fris... warm... en vol belofte.

Zijn neus ging zachtjes omhoog.

Dit was geen gewone dag.

Achter hem kwam Bram weer tevoorschijn, nog steeds met de sok in zijn bek. Hij liet hem vallen vlak naast Rex en keek hem aan.

Zijn ogen glinsterden.

Alsof hij wilde zeggen:

Gaan we iets doen?

Rex keek nog één keer naar binnen... naar de koffers, naar de beweging, naar alles wat anders voelde dan normaal.

En toen weer naar buiten.

De wereld wachtte al.

Hoofdstuk 2 - Bram snapt er niets van

Bram begreep er nog steeds niets van.

De koffers waren dicht. De deur stond open. En toch... gebeurde er nog niets.

Hij liep een rondje door de kamer.

Toen nog één.

En nog één.

Zijn pootjes tikten zacht op de vloer, steeds een beetje sneller.

Rex lag weer op zijn plek, maar zijn ogen waren open. Hij volgde Bram zonder zijn kop op te tillen. Rustig. Geduldig.

Bram bleef plots stil staan.

Hij keek naar de deur.

Toen naar Rex.

Toen weer naar de deur.

En ineens—

daar ging hij.

In een vrolijke sprint schoot hij naar buiten, recht het pad op. Zijn kleine pootjes maakten korte, snelle sprongetjes, alsof hij bang was dat de wereld zou verdwijnen als hij te langzaam was.

Buiten rook alles nog sterker.

Warm gras.

Zand.

Zomer.

Bram dook met zijn neus in het eerste stukje grond dat hij tegenkwam. Hij snoof diep, niesde even... en begon toen enthousiast te graven.

Binnen bleef Rex nog even liggen.

Hij kende dit.

Die haast.

Die verwondering.

Langzaam stond hij op en liep naar de deuropening. Het zonlicht viel over zijn vacht, zacht en warm.

Even bleef hij staan.

Zijn blik ging naar Bram, die inmiddels half onder het zand zat en trots iets onzichtbaars had gevonden.

Een klein moment van stilte.

Alsof de dag even wachtte.

Toen zette Rex een stap naar buiten.

Niet snel.
Niet langzaam.

Maar precies op tijd.

Hoofdstuk 3 - De Land Rover wordt ingepakt

Buiten stond alles klaar.

De lucht trilde zacht van de warmte en ergens in de verte zong een vogel alsof hij wist dat het een bijzondere dag was.

Voor het huis stond de auto.

Groot. Stil. Wachtend.

De achterdeur van deur stond open.

Rex liep langzaam het pad op en bleef even staan. Zijn blik gleed over de auto, alsof hij hem herkende... alsof hij wist dat deze plek hen verder zou brengen dan alleen de straat uit.

Achter hem kwam Bram aanrennen.

Hij remde nét op tijd af, zijn pootjes gleden een klein stukje door het zand. Zijn ogen werden groot.

Dit... was nieuw.

Voorzichtig liep hij dichterbij. Zijn neus ging omhoog, snoof langs de rand van de auto, langs de banden, langs alles wat vreemd en spannend rook.

Binnen in de auto lagen al spullen.

Tassen.

Dekens.

Een opgevouwen doek.

En daarachter...

De airtent.

Nog rustig ingepakt, alsof hij sliep en wachtte tot hij ergens anders wakker mocht worden.

Het bazinnetje tilde nog een tas op en schoof die voorzichtig naar binnen. Alles kreeg een plekje. Niets werd vergeten.

Rex sprong als eerste in de auto.

Rustig. Zeker.

Hij draaide zich om en ging zitten, zijn blik naar buiten gericht. Klaar. Alsof hij wist dat dit het begin was.

Bram bleef nog even staan.

Hij keek naar de auto.

Naar Rex.

En weer terug.

Toen—met één kleine sprong—
klom hij naar binnen.

Hij struikelde bijna over een deken, herstelde zich snel en keek om zich
heen.

Zijn staart begon te
bewegen.

Sneller.
En sneller.

De wereld werd
groter.

En zij... gingen erin
mee.

De achterdeur van de
auto sloot zacht.

Een nieuw hoofdstuk
was begonnen.

